

Folketjens Gudstjeneste paa det vedkommende Sted, Kjøbstad eller Landfogd, er sluttet. Paa Steder, hvor der afholdes den saakaldte Aften-gudstjeneste efter Kl. 4, skal dette dog ikke være til Hinder for saadanne Forsamlings Afholdelse, naar det kun afgaas, at Forsamlingen ikke afholdes i en saadan Nærhed af Kirken eller Bedehuset, at Gudstjenesten derved forstyrres. — I Regjeringsforslaget var der en § 8, der er gaaet ud af Forslaget ved Behandlingen i Folkethinget. Den gik ud paa for de enkelte i Paragrafen nævnte større Helligdage at udstrække den Fred, der i de tidligere Paragrafer er forelaaet for Liden fra 9—4, til hele Dagen. Udvalget har ment, at der var Anledning til at fastholde dette, idet disse Helligdage have en saadan Betydning i den almindelige Bevidsthed, at det ikke vil være rigtig at gjøre en Forandring i den Tilstand, der allerede nu bestaar. I Lighed dermed har det ogsaa forelaaet, at i § 8 skal det Stykke tilføies, som findes i § 9 i Regjeringsforslaget, nemlig at „Aftenen før de i forrige Paragraf nævnte store Helligdage tillades ingen offentlige Forlytelser“. hvormod den sidste Del, nemlig: „et heller Mafkerade og Dands i private Huse“ ikke medtages. — Endelig er der til § 10 stillet et Forslag, der ikke har nogen Realitetsbetydning. Det er fremkommet derved, at Udvalget betragter den sidste Sætning som overflødig. — Idet jeg forøvrigt henviser til Betænkningen, skal jeg foreløbig indskrænke mig hertil.

Neergaard: Det forekommer mig, at dette Lovforslag i det Hele taget mest har til Hensigt at skaffe Fred og Ro paa Helligdagene i Kjøbstæderne, hvormod der ikke er taget tilbørligt Hensyn til dette ude paa Landet. Jeg sigter her ved nærmest til Bestemmelsen om Markarbejde, og jeg besynges i denne Anskuelse, naar jeg ser hen til, at det efter Forordningen af 1845 er tilladt undtagelsesvis at foretage Markarbejde i Høsttiden, naar det er en urolig Høst, og i Sædetiden. Dette er i Regjeringens Forslag forandret til, at det Slags Arbejder maa foretages i Sæde- og Høsttiden, naar det er fornydent, og i det foreliggende Forslag er det tilladt at foretage alle mulige Arbejder paa en hvilken som helst Tid af Dagen, kun med den Indskrænkning, at Gudstjenesten ikke forstyrres. Jeg vilde særdeles meget beklage, om dette Lovforslag, saaledes forandret, skulde blive til Lov, thi der fremkalder derved en saadant uhyggelig Træthed og Uro paa Landet, som efter min Mening slet ikke kan forenes med den Fred, der bør finde Sted paa Helligdagen. Jeg tror ogsaa, at den Tilstand, som nu finder Sted paa Helligdagen paa Landet, i det Hele taget vil blive forandret derved, og jeg tror, at denne Forandring vil være ganske imod Heltallet af Befolkningens Onsker. Naar jeg endvidere ser hen til, at de i Agerbruget nu indførte Maskiner

ved Damp, der anvendes paa Marken, ville medføre en Støi, Larm og Røgen, som efter min Mening vil fremkalde en aldeles utaalelig Helligdagsstilstand paa Landet, saa kan jeg ikke noksom fravaabe, at dette Lovforslag i sin nuværende Skikkelse bliver til Lov, og jeg skal henstille til det ærede Udvalg, om det ikke muligen til 3die Behandling kunde finde Anledning til at søge at afhjælpe disse Ulemper ved Ændringsforslag. Jeg tror i Ørigt, at det ikke vil være saa vanskeligt at foretage en saadan Ændring, især naar man vil hense paa Markarbejders Udførelse under Bestemmelsen i første Afdeling af § 1 og derfra blot undtage Markarbejde i Høsttiden.

Mourier-Petersen: Naar min ærede Medforslagsstiller og jeg have stillet Forslaget under Nr. 5 til § 7, som ganske er i Overensstemmelse med Paragrafen, saaledes som den var affattet i Regjeringsudkastet, saa skulle vi vel indvømme, at Heltallets Forslag til denne Paragraf vil give den en Affattelse, som er en Forbedring i Sammenligning med den Affattelse, som Paragrafen har faaet i Folkethinget; men vi kunne dog ikke skjønde, at Heltallets Forslag er tilstrækkelig betryggende, navnlig for Landets Vedkommende, naar man vil fastholde det som Lovens Opgave — hvilket jo ogsaa er udtalt i Motiverne —, at der skal værnes om, at Folketjens Gudstjeneste kan afholdes usforstyrret, og at Helligdagene ikke mangle den Fred, der svarer til deres Hensigt, thi selv om end efter Heltallets Forslag saadanne Forsamlinger ikke ville kunne finde Sted i vedkommende Kjøbstad eller Landfogd, førend efter at Folketjens Gudstjeneste er sluttet, saa maa man dog huske paa, at paa Landet, hvor Kirkerne ofte ligger nær ved hinanden, hvad enten det nu er Kirker i det samme Pastorat eller Nabokirker, vil det ikke kunne undgaas, at de Menigheder, som høre til disse Nabokirker, blive forstyrrede i deres Andagt, idet en stor Del af Menigheden snare vil søge til en saadan Forsamling, naar den afholdes i Nærheden, end til Kirken. Ganske vist skal det ikke være Lovens Opgave at fremkalde virkelig Andagt eller at vække religiøse Stemninger, men paa den anden Side skal det dog være Lovens Opgave saa vidt som muligt at forbyde Alt, hvad der kan træde hindrende eller forstyrrende i Veien derfor, og min ærede Medforslagsstiller og jeg kunne derfor ikke Andet end finde, at det er mere konsekvent og rigtig, saaledes som det sker efter vort Forslag, aldeles at forbyde disse Forsamlinger i Liden imellem Kl. 9 til 4. Desuden forekommer det mig, at vi her tillands have en stor Overflødighed af den Slags Forsamlinger, hvormod der her nærmest kan være Tale, og at det virkelig nyttige Udbytte, som man har af saadanne Forsamlinger, staar i et ringe Forhold til det Tidspilde og mulig anden Skade, som kan være forbunden med saadanne Forsamlinger; saa